

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	2
Omgevingswet	2
Wabo	5
8.40- en 8.42-AMVB's	5
Waterwet	6
Werkloosheid	6
Volksverzekeringen	6
Sociale zekerheid overig	8
Bestuursrecht overig	9
Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur	9
Vreemdelingenrecht	10
Asiel	10
Richtlijnen en verordeningen	11

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 125

Rechtbank Gelderland, 26-01-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:366](#)

korpschef van politie, verweerder.

Awb 1:3

Circulaire wapens en munitie (hierna: Cwm)

BESLUIT. Waarschuwing gebaseerd op Cwm. I.c. moet de waarschuwing om redenen van rechtsbescherming gelijkgesteld worden met een besluit in de zin van de Awb. Het gaat om een waarschuwing met een onbepaalde tijdsduur. Dat leidt ertoe dat de waarschuwing zodanig lang negatieve gevolgen kan hebben dat eisers de rechtmatigheid van de waarschuwing bewijsrechtelijk niet meer effectief kunnen bestrijden in de (rechterlijke) procedure tegen de op te leggen bestuurlijke sanctie. Om bewijsproblemen (bewijsnood) te voorkomen en om redenen van rechtszekerheid is een waarschuwing voor onbepaalde tijd onwenselijk. De gegeven waarschuwing kan – ondanks dat het voor de korpschef geen (noodzakelijk) voorwaarde is voor het overgaan tot een volgende sanctie dan wel het opleggen van een volgende sanctie – negatieve gevolgen hebben. De korpschef heeft niet aannemelijk gemaakt dat eisers geen bewijsproblemen kunnen ondervinden als zij over vier tot acht jaar (of nog later) de rechtmatigheid van de waarschuwing willen bestrijden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 126

MK ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:486](#)

minister van Infrastructuur en Waterstaat, verweerder.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.17

Tracéwet 22 lid 1

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. TRACEWET. Afwijzing verzoek om schadevergoeding. Op 1 januari 2024 is de Tracéwet ingetrokken en is de Omgevingswet in werking getreden. In artikel 4.17 van de Invoeringswet Omgevingswet heeft de wetgever regels van overgangsrecht gegeven voor een verzoek om vergoeding van schade die is geleden door de inwerkingtreding van een besluit als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de Tracéwet. In het derde lid is bepaald dat het oude recht van toepassing blijft op het verzoek om schadevergoeding tot het besluit op dat verzoek onherroepelijk wordt en, bij toewijzing van het verzoek, de toegewezen schadevergoeding volledig is betaald. Het Tracébesluit is een besluit als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de Tracéwet. Dat betekent dat in dit geval de Tracéwet, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

JnB 2024, 127

Rechtbank Noord-Holland, 07-02-2024, [ECLI:NL:RBNHO:2024:1047](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heemstede, verweerder.

Omgevingswet 22.4

Invoeringswet Omgevingswet

Erfgoedverordening Heemstede 2017 (Erfgoedverordening)

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. ERFGOEDVERORDENING. Aanwijzing voormalig postkantoor als gemeentelijk monument. Per 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en het Omgevingsplan gemeente Heemstede in werking getreden. De Erfgoedverordening Heemstede 2017 is op grond van artikel 22.4 van de Omgevingswet gelezen in samenhang met artikel 2.8 onder B van de Invoeringswet Omgevingswet (Staatsblad 2020, 172) en het enig artikel, aanhef en onder 1 en onder b van het Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van onder (veel) meer de Invoeringswet Omgevingswet (Staatsblad 2023, 113) in werking gebleven. Dat betekent dat op (de beoordeling van het) bestreden besluit de bepalingen uit de Erfgoedverordening van toepassing blijven en de rechtbank bevoegd blijft over het bestreden besluit te oordelen. Omdat een aanwijzing tot gemeentelijk monument op grond van de Erfgoedverordening op grond van artikel 22.2 van het Omgevingsplan ook geldt als aanwijzing tot gemeentelijk monument onder het Omgevingsplan en dus de omgevingsplanvergunningplicht onder het nieuwe recht op het monument van toepassing wordt, heeft eiseres 1 nog steeds voldoende procesbelang bij de beoordeling van het bestreden besluit.

JnB 2024, 128

MK Rechtbank Midden-Nederland, 01-02-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:423](#)

Gedeputeerde Staten van Flevoland, het college.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.20, 5.19 lid 4 onder b

Omgevingswet

Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet bibob) 3

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. WABO(-milieu). WET BIBOB.

OMGEVINGSVERGUNNING. WEIGERING. INTREKKING. Weigering revisievergunning en intrekking verleende omgevingsvergunningen varkenshouderij vanwege een ernstig vermoeden dat de vergunningen gebruikt zullen worden voor het plegen van strafbare feiten (artikel 3, eerste lid, onder b, van de Wet bibob). Op 1 januari 2024 is de Wabo vervallen en is de Omgevingswet in werking getreden. Omdat zowel de aanvraag om een vergunning als de intrekking van de vergunningen dateren van vóór 1 januari 2024, is in deze zaken de Wabo met de onderliggende regelingen nog van toepassing. Dat volgt uit het overgangsrecht van artikel 4.3 en artikel 4.5 van de Invoeringswet Omgevingswet.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kop "Wabo" (JnB, 2024, 130).

JnB 2024, 129

Tussenuitspraak Rechtbank Oost-Brabant, 15-01-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:98](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Meierijstad, het college.

Omgevingswet 1.1, 5.1 lid 1 onder a, 5.5 lid 2, 5.34

Invoeringswet Omgevingswet 4.3, 4.13 lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingswet (Wabo) 2.1 lid 1 onder c, 2.3, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2°

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II artikel 4 onderdeel 9

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSPLANACTIVITEIT. VOORSCHRIFTEN. WABO.

OMGEVINGSVERGUNNING. KRUIJEL. Omgevingsvergunning voor het transformeren van een voormalig bejaardenhuis naar 48 huurappartementen. In het bestreden besluit van 21-11-2022 heeft het college het primaire besluit nader gemotiveerd op het punt van het sociaal beheer van de woningen en in verband hiermee een voorschrift aan de omgevingsvergunning toegevoegd.

De rechtbank is van oordeel dat het college met de toevoeging van het voorschrift de omgevingsvergunning gedeeltelijk heeft herroepen. Het handelen in strijd met een vergunningvoorschrift was in strijd met artikel 2.3 van de Wabo. De omgevingsvergunning op basis van artikel 2.1, eerste lid onder c, van de Wabo geldt ingevolge artikel 4.13, eerste lid van de Invoeringswet Omgevingswet als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit als bedoeld in artikel 5.1 eerste lid onder a, van de Omgevingswet in combinatie met onderdeel c van de definitie voor een omgevingsplanactiviteit in de bijlage op basis van artikel 1.1 van de Omgevingswet, als de bestreden omgevingsvergunning onherroepelijk wordt. Het vergunningvoorschrift in het bestreden besluit geldt als een vergunningvoorschrift verbonden aan de omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit. Op basis van artikel 5.34 van de Omgevingswet kunnen voorschriften worden verbonden aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Op grond van artikel 5.5 tweede lid van de Omgevingswet is het verboden te handelen in strijd met een dergelijk vergunningvoorschrift. Het bestreden besluit is op het punt van het sociaal beheer, het beperken van de looptijd van de vergunning en het parkeren onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd. De rechtbank ziet aanleiding om het college in de gelegenheid te stellen de gebreken te herstellen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2024, 130

MK Rechtbank Midden-Nederland, 01-02-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:423](#)

Gedeputeerde Staten van Flevoland, het college.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.20, 5.19 lid 4 onder b

Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet bibob) 3

WABO(-milieu). WET-BIBOB. OMGEVINGSVERGUNNING. WEIGERING. INTREKKING

EVENREDIGHEID. Weigering revisievergunning en intrekking verleende

omgevingsvergunningen varkenshouderij vanwege een ernstig vermoeden dat de

vergunningen gebruikt zullen worden voor het plegen van strafbare feiten (artikel 3, eerste lid,

onder b, van de Wet bibob). I.c. wordt geoordeeld dat het bestreden besluit de

evenredigheidstoets van artikel 3, vijfde lid, van de Wet bibob en artikel 3:4 van de Awb niet

kan doorstaan, omdat de gevolgen van de permanente intrekking voor eisers zeer zwaar zijn.

Er staan grote (eigendomsrechtelijke) belangen op het spel en die worden door de

maatregelen op ernstige wijze aangetast. Gelet op de grote gevolgen voor eisers, bezien

tegen de aard en ernst van het gevaar, heeft het college onvoldoende gemotiveerd dat in dit

geval niet volstaan had kunnen worden met de oplegging van een minder zware sanctie, zoals

een vergunning met voorschriften. De rechtbank is, anders dan het college, van oordeel dat

de tekst van artikel 3, zevende lid van de Wet bibob het geven van voorschriften in een

situatie als deze niet uitsluit.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kop "Omgevingswet" (JnB 2024, 128)

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:476](#);
- MK Rechtbank Gelderland, 31-01-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:425](#);
- MK Rechtbank Gelderland, 30-01-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:419](#);
- MK Rechtbank Overijssel, 02-02-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:590](#);
- MK Rechtbank Overijssel, 02-02-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:591](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Gelderland, 23-01-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:310](#);
- MK Rechtbank Gelderland, 06-02-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:586](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- MK ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:475](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Werkloosheid

JnB 2024, 131

MK CRvB, 31-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:168](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Voorne aan Zee, appellant;

Raad van bestuur van het Uvw.

Werkloosheidswet (WW) 1, 24

WW. VERWIJTBARE WERKLOOSHEID. PASSENDE ARBEID. Niet in geschil is dat betrokkene zelf heeft verzocht de arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur niet te verlengen. De arbeid is daarmee door eigen toedoen niet behouden. Wel in geschil is of deze arbeid passend was. I.c. kan de functie [naam functie] ten tijde van de datum in geding niet als passend worden aangemerkt. Ook indien de arbeid wel als passend zou kunnen worden beschouwd, is in deze zaak geen sprake van verwijtbare werkloosheid, omdat de Raad met de rechtbank van oordeel is dat aan voortzetting van zijn dienstbetrekking voor betrokkene zodanige bezwaren waren verbonden dat dit redelijkerwijs niet van hem kon worden gevegd. Aangevallen uitspraak bevestigd. Dit betekent dat de WW-uitkering terecht is toegekend en uitbetaald.

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2024, 132

Rechtbank Oost-Brabant, 15-01-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:96](#)

Raad van bestuur van de SVB.

Algemene Ouderdomswet (AOW) 1 lid 3 aanhef en onder b

AOW. DUURZAAM GESCHEIDEN LEVEN. Er is geen sprake is van een ongerechtvaardigd verschil in behandeling van geregistreerd partners en stellen die zich niet als zodanig hebben geregistreerd. De SVB heeft terecht het AOW-pensioen van eisers herzien naar de norm voor gehuwden omdat eisers geregistreerd partner zijn geworden van elkaar.

13. De rechtbank is van oordeel dat eisers niet voldoen aan de voorwaarden om - voor de toepassing van de AOW - als duurzaam gescheiden levend te worden aangemerkt. Eisers leiden geen eigen leven alsof zij niet met de ander een geregistreerd partnerschap zijn aangegaan. De rechtbank betreft hierbij dat eiser eiseres verzorgt omdat zij hulpbehoevend is en dat ze ook buiten de zorg tweemaal per dag contact hebben. Eisers eten vijf keer per week samen, doen samen boodschappen, musiceren iedere week samen, maken viermaal per jaar uitstapjes met elkaar en gaan twee keer per jaar met elkaar op vakantie. Daarnaast overnachten ze tweemaal per week bij elkaar en hebben ze elkaars sleutel van de woning. Uit de feiten en omstandigheden blijkt dus niet

ondubbelzinnig dat eisers duurzaam gescheiden leven in de zin van artikel 1, derde lid, onderdeel b, van de AOW, zodat zij voor de toepassing van die wet niet zijn aan te merken als ongehuwden. [...]

Gerechtvaardigd verschil?

15. Eisers voeren aan dat er sprake is van rechtsongelijkheid en onrechtvaardigheid omdat koppels die niet als partners zijn geregistreerd en ieder hun eigen woning hebben, wel een AOW-uitkering voor ongehuwden krijgen terwijl ze feitelijk leven als ware ze gehuwd.

De regelgeving doet volgens eisers geen recht aan de verschillende leefvormen die er zijn.

Onvolkomenheid van de huidige wetgeving is reden geweest voor het Ministerie van SZW om een verkenning te starten naar de verscheidenheid aan leefvormen in relatie tot het recht op AOW. Eisers wijzen op hetgeen op pagina 4 van het rapport 'Verkenning leefvormen in de AOW' is beschreven, waaruit blijkt dat het stelsel van de leefvormen in de AOW complex is, de huidige regels niet altijd aansluiten bij de beleving van burgers, er onderscheid wordt gemaakt tussen gehuwden en ongehuwden en het stelsel kan leiden tot inconsistente uitkomsten.

16. De SVB stelt dat sprake is van knelpunten bij de uitvoering van de AOW en hij deze onder de aandacht heeft gebracht bij het ministerie van SZW en de Tweede Kamer. Het initiatief tot wetwijziging ligt bij de Tweede Kamer en/of de regering. Totdat sprake is van een wetwijziging, is de SVB gehouden uitvoering te geven aan de bepalingen van de AOW zoals die thans gelden. Deze bepalingen hebben geleid tot de bestreden besluiten. Tot slot stelt de SVB dat geen sprake is van rechtsongelijkheid omdat geen sprake is van gelijke gevallen bij geregistreerd partners en stellen die zich niet als zodanig hebben geregistreerd.

17. Onder verwijzing naar de hiervoor aangehaalde uitspraak van de CRvB van 1 september 2023 [[ECLI:NL:CRVB:2023:1698](#)] overweegt de rechtbank dat voor de toepassing van de AOW in alle opzichten volledig gelijke behandeling van gehuwden en ongehuwden nooit heeft bestaan. Verder heeft de CRvB in die uitspraak geoordeeld dat verschillende behandeling van gehuwden en ongehuwden gerechtvaardigd is omdat de situatie van ongehuwd samenwonenden, gelet op de bijzondere band van het huwelijk die sociale, persoonlijke en juridische gevolgen heeft, niet gelijk is aan de situatie van gehuwden. Datzelfde geldt voor het geregistreerd partnerschap, dat in deze zaak aan de orde is, gezien de overeenkomsten van het geregistreerd partnerschap met het huwelijk.

18. De verwijzing naar het rapport 'Verkenning leefvormen in de AOW' kan eisers eveneens niet baten. Volgens de geldende wetgeving heeft het aangaan van een geregistreerd partnerschap nu eenmaal gevolgen voor het AOW-pensioen. [...] Het standpunt van eisers komt erop neer dat zij het niet eens zijn met die wetgeving. De CRvB heeft erop gewezen dat er weliswaar in de politiek aandacht is voor de verschillende leefvormen binnen de AOW, maar dat het eindrapport van de minister niet tot enige standpuntbepaling of besluitvorming heeft geleid.

19. De door eisers voorgestane uitleg - dat aan gehuwden en geregistreerd partners AOW naar de alleenstaande norm wordt toegekend als ze beiden een eigen woning ter beschikking hebben (de tweewoningenregel), zoals deze van toepassing is bij ongehuwden, is in het hiervoor genoemde rapport weliswaar als voorstel benoemd, maar heeft ook niet tot een wetwijziging geleid. Onder deze omstandigheden is het niet aan de rechter om hierop vooruit te lopen.

20. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat geen sprake is van een ongerechtvaardigd verschil in behandeling van geregistreerd partners en stellen die zich niet als zodanig hebben geregistreerd.

JnB 2024, 133

Rechtbank Den Haag, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:657](#)

Raad van bestuur van de SvB, verweerder.

Algemene Ouderdomswet (AOW) 1 lid 3 aanhef en onder b

AOW. DUURZAAM GESCHIEDEN LEVEN. De rechtbank is van oordeel dat uit de feiten en omstandigheden van dit – uitzonderlijke – individuele geval ondubbelzinnig blijkt dat tussen eiser en zijn echtgenote al vanaf de huwelijksdatum geen sprake was van echtelijke samenleving. De rechtbank is daarom van oordeel dat in dit individuele geval sprake is van een situatie waarin eiser duurzaam gescheiden leeft van de persoon met wie hij gehuwd is en dat hij daarom op grond van artikel 1, derde lid, aanhef en onder b, van de AOW voor de toepassing van de AOW als ongehuwd had moeten worden aangemerkt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2024, 134

MK CRvB, 18-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:183](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) 1.1.1, 1.2.1

WMO 2015. Niet kan worden gezegd dat de voor verzoekster en haar kinderen nadelige gevolgen van de weigering van de noodopvang onevenredig zijn in verhouding met de te dienen doelen. Zoals eerder overwogen ziet de Raad zich in zaken over opvang geconfronteerd met de gevolgen van de woningnood en vindt dit een zeer zorgelijke ontwikkeling (CRvB, 18 oktober 2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:1931](#)). Deze zaak is hiervan een voorbeeld. De voorzieningenrechter doet een dringend beroep op de centrale overheid om in samenwerking met lagere overheden en instanties op zeer korte termijn een oplossing te zoeken voor dit maatschappelijk probleem.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2024, 135

MK ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:470](#)

minister van Economische Zaken en Klimaat.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3

Mijnbouwwet 5.2

WOB. VERZOEK. WERKZAAM ONDER VERANTWOORDELIJKHEID VAN. Wob-verzoek om openbaarmaking van alle bij de minister en EBN berustende documenten over de financiële draagkracht, en de toetsing daarvan, van Vermilion Energy Inc concern, inclusief al haar dochterondernemingen. EBN is de vennootschap bedoeld in afdeling 5.2 van de Mijnbouwwet, waarin deelneming in opsporing en winning van koolwaterstoffen of aardwarmte en andere wettelijke taken en activiteiten van de vennootschap als bedoeld in artikel 82, eerste lid, zijn geregeld. I.c. wordt geoordeeld dat EBN niet werkzaam is onder verantwoordelijkheid van de minister in de zin van artikel 3 van de Wob. De Wob is niet van toepassing op EBN.

JnB 2024, 136

ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:480](#)

college van burgemeester en wethouders van Almelo, verweerder.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

WOB. ZOEKSLAG. Een bestuursorgaan moet voldoende inzichtelijk maken hoe het de zoekslag heeft verricht. Die zoekslag moet zorgvuldig zijn. Het voldoende inzichtelijk maken van de zoekslag kan het bestuursorgaan bewerkstelligen door bijvoorbeeld te vermelden welke systemen zijn geraadpleegd, welke zoektermen zijn gehanteerd voor het zoeken naar documenten in die systemen, welke specifieke vragen de volgens het bestuursorgaan relevante personen hebben meegekregen en welke schifting in de door die personen aangedragen documenten vervolgens is gemaakt. Verwijzing naar ABRS 19-10-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3027](#).

Zie in gelijke zin ABRS 31-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:367](#), r.o. 5.1.

Jnb 2024, 137

Rechtbank Den Haag, 08-12-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:20126](#)

Wet open overheid (Woo) 4.1, 8.8

Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr) 67

WOO. BIJZONDERE OPENBAARMAKINGSREGELING. Woo-verzoek o.a. om een lijst, waarop van ieder jaar sinds de inwerkingtreding van de Cultuurgoedregeling uit artikel 67, derde lid, van de Successiewet 1956 en 1997, de door de Staat verworven voorwerpen zijn vermeld met het betreffende inventarisnummer van de Rijkscollectie en vermelding van het museum of de instelling waaraan het betreffende voorwerp in bruikleen is gegeven. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder dit verzoek kon afwijzen omdat de informatie onder de geheimhoudingsplicht van artikel 67 Awr valt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2024, 138

MK ABRS, 01-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:326](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30a lid 1 a b c

Vb 2000 3.106a lid 2

EU Handvest 24

EVRM 8

ASIEL. Bij de vraag of een minderjarige vreemdeling, die in een lidstaat van de Europese Unie internationale bescherming geniet, een zodanig band heeft met die lidstaat dat het redelijk zou zijn naar dat land te gaan, moet de bestuursrechter toetsen of de staatssecretaris zich voldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van het kind. Daarbij moet hij ook beoordelen of de staatssecretaris voldoende gewicht heeft toegekend aan de belangen van het kind in het licht van het fundamentele belang daarvan. De toets van de bestuursrechter heeft een enigszins terughoudend karakter.

Toetsingskader

3. Uitgangspunt is dat de staatssecretaris een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd slechts niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000, als de vreemdeling een zodanige band heeft met het andere land dat het voor hem redelijk zou zijn om naar dat land te gaan. Dat staat in artikel 3.106a, tweede lid, van het Vb 2000. Volgens de vaste rechtspraak van de Afdeling is alleen al omdat een vreemdeling in een lidstaat van de Europese Unie internationale bescherming geniet, sprake van een zodanige band met die lidstaat dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan. Zie daarvoor bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 12 februari 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:442](#), onder 3.

3.1. De staatssecretaris moet van dit uitgangspunt afwijken als sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden die tot een andere conclusie leiden. Zo staat in artikel 3.106a, derde lid, van het Vb 2000 dat bij de beoordeling of sprake is van een band als bedoeld in het tweede lid, alle relevante feiten en omstandigheden betrokken moeten worden, waaronder de aard, duur en omstandigheden van het eerdere verblijf. Uit de uitspraak van de Afdeling van 31 maart 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1270](#), onder 3.3 en 3.4, volgt dat de belangen van het kind als bedoeld in artikel 24 van het EU Handvest hier ingelezen moeten worden.

3.2. De Afdeling heeft in haar uitspraak van 15 december 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4685](#), onder 3.2, verduidelijkt dat de in artikel 24 van het EU Handvest gewaarborgde rechten van het kind volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van fundamenteel belang zijn. Dat houdt in dat bij alle handelingen die betrekking hebben op kinderen, als essentiële overweging rekening wordt gehouden met hun belangen. De bestuursrechter moet op grond van artikel 24 van het EU Handvest toetsen of de staatssecretaris zich voldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van het

kind. Uit de rechtspraak van het Hof over artikel 24 van het EU Handvest volgt dat de bestuursrechter daarbij ook moet beoordelen of de staatssecretaris voldoende gewicht heeft toegekend aan de belangen van het kind in het licht van het fundamentele belang daarvan. Dat volgt ook uit de rechtspraak van het EHRM over de belangen van het kind in het kader van artikel 8 van het EVRM. Volgens deze rechtspraak dienen in alle beslissingen over kinderen hun belangen een eerste overweging te vormen en moet aan die belangen, hoewel die belangen op zichzelf niet doorslaggevend hoeven te zijn, aanzienlijk gewicht toekomen. De toets van de bestuursrechter heeft een enigszins terughoudend karakter.

JnB 2024, 139

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 30-01-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:1319](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 44

Richtlijn 2011/95/EU

ASIEL. INGANGSDATUM VERBLIJFSVERGUNNING. In de eerste asielprocedure is de asielaanvraag niet in behandeling genomen omdat de Dublinverordening van toepassing was. Nadat dat besluit onherroepelijk is geworden, is Nederland alsnog verantwoordelijk geworden wegens het verstrijken van de overdrachtstermijn. Na het indienen van een opvolgende asielaanvraag heeft eiser een verblijfsvergunning gekregen met ingang van de datum van deze aanvraag. Het betoog van eiser dat, gelet op Europees recht, de ingangsdatum van de verleende verblijfsvergunning op de ontvangstdatum van de eerste asielaanvraag moet worden gesteld, omdat op deze aanvraag nooit inhoudelijk is beslist en de staatssecretaris door het verstrijken van de overdrachtstermijn alsnog verantwoordelijk is geworden voor de inhoudelijke beoordeling van deze eerste asielaanvraag, slaagt niet.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2024, 140

HvJEU (Grote kamer), 08-02-2024, [ECLI:EU:C:2024:122](#)

A.A.

Richtlijn 2013/32/EU 33 lid 2 d, 40 lid 2 lid 3, 46

PROCEDURERICHTLIJN. Een arrest van het Hof van Justitie dat de kans aanzienlijk vergroot dat een asielzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of voor subsidiaire bescherming vormt een rechtvaardiging om diens volgend verzoek inhoudelijk te behandelen en niet onontvankelijk te verklaren. De lidstaten kunnen hun rechterlijke instanties de bevoegdheid geven om zelf over een volgend verzoek te beslissen wanneer zij een beslissing waarbij dat verzoek onontvankelijk is verklaard nietig verklaren, en dit verzoek, indien van toepassing, toe te wijzen.

Het Hof (Grote kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 33, lid 2, onder d), en artikel 40, leden 2 en 3, van richtlijn 2013/32/EU

[Procedurerichtlijn],

moeten aldus worden uitgelegd dat

elk arrest van het Hof, daaronder begrepen een arrest waarin enkel een bepaling van het Unierecht wordt uitgelegd die reeds van kracht was op het tijdstip waarop op een vorig verzoek werd beslist, een nieuw element vormt in de zin van deze bepalingen, ongeacht het tijdstip waarop het arrest is geweest, indien het de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.

2) Artikel 46, lid 1, onder a), ii), van richtlijn 2013/32

moet aldus worden uitgelegd dat

het de lidstaten toestaat, doch niet verplicht, om hun rechterlijke instanties de bevoegdheid te verlenen om, wanneer zij een niet-ontvankelijkverklaring van een volgend verzoek nietig verklaren, zelf over dat verzoek te beslissen, zonder het voor behandeling te hoeven terugverwijzen naar de beslissingsautoriteit, mits deze rechterlijke instanties de waarborgen van hoofdstuk II van deze richtlijn in acht nemen.

Bij dit arrest is een [persbericht](#) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)